

A nagyböjt eszközei

„Adjátok el, amitek van, és osszátok ki alamizsnaként! Készítetek magatoknak ki nem merülő erszényeket, kifogyhatatlan kincseket!” (Lk 12,33).

Az imádság, az alamizsnaosztás és a böjt jelentését egyre mélyebben meg kell értenünk, ha életünk részévé akarjuk tenni őket, s nem olyan futólagos cselekedeteknek tekintjük, melyek egyszeri, pillanatnyi lemondást kívánnak. Ha így gondolkozunk, nem fogjuk megérteni, hogy lelki fejlődésünkben és Istenhez való megtérésünkben az imának, a böjtnak és az alamizsnának milyen jelentősége és ereje van.

Miközben megtérünk Istenhez, lelkiileg érünk meg. A helyesen értelmezett imával, a böjttel és alamizsnával fordulhatunk Istenhez.

Nem az egyszeri cselekedetek teszik tartóssá megtérésünket, hanem a megfelelő életfelfogás. A nagyböjt csak negyven nap évente, de nekünk szüntelenül Isten elérésére kell törekednünk: állandóan meg kell térnünk hozzá.

A nagyböjt hagyjon erős, maradandó jegyet életünkön! Újítsa meg tudatunkban azt, hogy Jézus Krisztussal egyesülve élünk, aki megvilágítja számunkra a megtérés jelentőségét, és megmutatja az odavezető utat. Ez az út pedig az ima, a böjt és az alamizsna.

„Térjetez vissza hozzám, és én is visszatérek hozzátok – mondja a Seregek Ura” (Mal 3,7).

Nyíljunk meg Isten előtt, aki ki akar tárulkozni előttünk! A megtérés nem egyirányú folyamat. Kölcsönös cselekvés. Visszatérünk Istenhez, aki vár bennünket. Vár minket, hogy ő is „visszatérjen” hozzánk.

A megtérés azt jelenti, hogy hiszünk Istenben, aki előbb szeretett minket, aki Fiában örökkévalóan szeretett minket, és aki Fián keresztül a Szentlélekben a kegyelmet és az igazságot ajándékozta nekünk. Azért feszítették keresztre Fiát, hogy szélesre tárt karjával

val úgy szóljon hozzánk, ahogy Isten tárulkozik ki felénk. Isten, Fia kereszttel, szüntelenül megtér hozzánk.

Megtérésünk tehát semmi esetre sem egyoldalú vágyakozás. Nemcsak az emberi akarat, szív és szellem küzdelme. Nemcsak az a törekvésünk, hogy emberségünk lefelé tartó irányát fölfelé fordítsuk.

A megtérés mindenekelőtt „elfogadás”. Küzdelem azért, hogy teljes gazdagságában el tudjuk fogadni Isten „megtérését” az emberhez. E megtérés a kegyelem. E kegyelem elfogadásához pedig szellemünknek, akaratunknak és szívünknek szüntelenül küzdenie kell. Emberségünk isteni oldalát csak kitartó küzdelemben őrizhetjük meg.

Tartsunk Isten felé, aki találkoznai akar velünk!

Bűnbánat

„Könyörülj rajtam, Istenem, hiszen irgalmas és jóságos vagy, mérhetetlen irgalmadban töröld el gonoszágomat! Mosd le bűnömet teljesen, tisztíts meg vétkeimtől!” (Zsolt 51,3-4).

Nemzedékek múltak el, és e szavak nem veszítették hitelüket és erejüket. Minden igazságra törekvő ember elfogadja és sajátjaként ismétli őket.

Nyomorult az, aki nem tud azonosulni e szavak igazságával. Ha e szavak fényében nem tart lelkiismeret-vizsgálatot, a szavak maguk ítélik el. Nélküle.

Az ember megszabadulásának örök útja az Istenhez való megtérés. Így találja meg magát újra, élete és műve teljes igazságában.

(Részletek II. János Pál pápa írásaiból: Napról napra a Szentatyával, Vigília, 1991.)

Fotó: Demény Anna

Lindisfarne-i Szent Kálmán bencés apát

Kálmán a Skócia délnyugati partjánál fekvő Iona-sziget kolostorának szerzetese volt. 661-ig – amikor Finan utódja lett a northumbriai Lindisfarne kolostorának apátjaként – semmit sem tudunk róla. Születésének időpontja nem ismert.

Northumbria uralkodója ezekben az években Oswiu volt, aki testvérel, Szent Osvalddal (604 körül–642) együtt fiatalemberként keresztelkedett meg, amikor Ionán élt száműzetésben. Arra nevelték, hogy az írországi kelta szerzetesség hagyományait kövesse. Hitvesét, Eanflaed királynét, Northumbria egy másik nemzetségéből való, korábbi királyának a lányát azonban Szent Paulinus püspök, Canterburyi Szent Ágoston társainak egyike keresztelte meg; gyermekkorától kezdve arra nevelték Canterburyben, hogy a római papság szokásait kövesse. Az udvar két, egymással vitázó csoportja különböző módszereket alkalmazott a húsvét időpontjának kiszámításában; így egy alkalommal a királyné papjaival a virágvasárnapot, a király pedig papjaival már a húsvétot ünnepelte. Az volt a látszat, hogy más különbségek is vannak az egyházi fegyelem terén.

Úgy tűnt, hogy az ügyek heves öszerszetűzésre vezetnek, amikor az ifjú Yorki Szent Wilfrid (634–709/10), aki több évig tanulmányozta Rómában és Lyonban a katolikus Egyház hagyományait és szokásait, visszatért Northumbriába. Oswiu király, hogy a rómaiak és a kelták közti viszályt megszüntesse, felszólította mindkét pártot, hogy véleményüket fejtsék ki előtte és egy zsinat előtt, amelyet valószínűleg 664 őszén tartottak Whitbyben. Kálmán a keltákkal tartott. A római párt fő szószólója Wilfrid volt, aki oltalmazóra és pártfogóra talált Alchfrithben, Oswiu első házasságából való fiában, aki abban az időben a Northumbria déli részén lévő Deirában uralkodott.

Wilfrid érve úgy hangzott, hogy a kelta szokások ellentétben állnak a

katolikus hagyománnyal; Kálmán viszont elődeire, Szent Kolumbára és Szent Aidanra hivatkozott, és azt állította, hogy hagyományukat János apostol alapozta meg Kis-Ázsiában. Ez ellen Wilfrid azzal tiltakozott, hogy az általa követett hagyományokat és szokásokat Rómában tartják, ott pedig Szent Péter és Pál apostol tanított, szenvedett és talált végső nyughelyre. Ezeket gyakorolják Afrikában, Ázsiában, Görögországban és Egyiptomban is, sőt minden helyen, ahol elterjedt Krisztus Egyháza. Az egyedüli nép, amely elzárkózott a világ többi részének hagyományától, a skótok (így hívták akkor az íreket) és a britek, és még ők is megoszlanak egymás között. Ezért – fejezte be Wilfrid Kálmán ellen fordulva – „világos, hogy ti sem János apostol példáját nem követitek, mint ahogy beképzelitek magatoknak, sem Péter apostolét, akinek a hagyományát szándékosan mellőzitek”. Ez hatékony érvnek mutatkozott. Wilfrid ugyanis azt a következtetést vonta le, hogy Kálmán és követői minden bizonnyal vétkeznek, ha nemcsak az egyetemes Egyház hagyományait utasítják el, hanem az Apostoli Székét is, amelyre Krisztus maga bízta rá Egyháza legfőbb tekintélyét, amikor Péternek adta a mennyország kulcsait.

Ebben a helyzetben avatkozott bele a vitába Oswiu király, és megkérdezte Kálmántól: elfogadja-e, hogy Krisztus valóban a Wilfrid által idézett szavakat mondta Péternek. Kálmán azt válaszolta, hogy azok valóban igazak, és nem tudja bebizonyítani, hogy Kolumbának is ilyenféle tekintélyt lehetne kölcsönözni. „Akkor hát – mondta a király – Péter a mennyország kapujának az őre, és nem mondhatok neki ellent. Rendelkezéseinek minden dologban legjobb tudásom szerint engedelmeskednem kell, máskülönben megtörténhet, hogy ha a mennyország kapujához érkezem, a kapus nem nyitja ki nekem.” A király döntését a zsinat elfogadta, Kálmán azonban nem tu-

dott erőt venni magán, hogy engedelmeskedjék. Lindisfarne kelta szerzeteseivel és egy csoport hasonló érzelmű szerzetessel együtt hamarosan visszavonult Ionára, majd pedig az Ír-sziget nyugati partjánál fekvő Inishbofin szigetére. Inishbofinon azonban új viszály támadt az ír szerzetesek és az angolok között: az angolok ugyanis panaszkodtak, hogy az írek ide-oda vándorolnak, és nem veszik ki részüket a mezei munkából, csupán élvezni akarják a betakarított termést. Kálmán arra kényszerült, hogy a közösséget megossza, és angol tagjai számára új kolostort keressen a szárazföldön. A továbbiakban mindkét közösséget kormányozta egészen 676. február 15-én bekövetkezett haláláig.

Szent Béda Venerabilis kevés rokonszenvet érzett a kelta szerzetesek helyi szokásai iránt, de a whitbyi zsinat lefolyásáról és Kálmán eltávozásáról csak jót tudott mondani: dicséri lelkipásztori buzgóságukat, a világtól elforduló lelkületüket és apostoli szegénységüket. Amikor Kálmán és szerzetesei elhagyták Lindisfarne-t, csak kevés épület volt ott, és nem volt más a tulajdonukban, csak néhány szarvasmarha. Egyikük sem akart elfogadni földet vagy más ajándékokat kolostorok építésére, kivéve, ha világi felsőbbség kifejezetten megparancsolta nekik. A kolostoraikhoz áramló nép nem azért jött, hogy ételt és alamizsnát keressen, hanem hogy Isten ígését hallgassa. Northumbria birodalmának valódi apostolai voltak, és tevékenységük ideje a Szigetország északi részében az Egyház aranykora volt.

(Forrás: *A szentek élete*)

Lisieux-i Szent Teréz ereklyéinek veszprémi látogatásáról készült DVD megrendelhető a sekrestyében.

A 81 perces film összefoglalja a 2007. szeptember 4–5-i eseményeket.

A DVD ára: 1000 Ft.

„Jót s jól, ebben áll a nagy titok”

Paul Claudel: Kantáta három hangra

Claudel boldog családi életében, újra Istenre találása nagy lelki nyugalomban negyven évesen született meg műve, ez a prózában írt zene.

A világot megjárt, mozgalmas életet élő diplomata szenvedélyes türelmetlenségét most felváltja a kegyelmi pillanat mély gordonkahangja.

Apósa Jura-hegységben fekvő kastélyában írja meg remekművét 1911–12 között. Témája: a boldogság pillanata. Olyan ez a többtétéles, énekekre szabdalt párbeszédű mű, mintha Bartók Cantata Profana zenés egy- és többszólamúsága, tengerhez hasonló hömpölygő hullámszáma hangzana belőle. Szereplői: három hölgy: az idő, a reménység és a lelki szépség megtestesítői. Mintha így akarná erkölcsi magaslataira emelni, s végleg feledni az eltékozolt négy évet, amelybe egy léha, üres lelkű asszony sodorta.

A kantáta prólójából megtudjuk, hogy a szereplők a francia Alpokban egy kastély teraszán ülve, a nyári nap-éj egyenlőség éjszakáján várják a boldogság pillanatát, az örök boldogság előképét.

Álmodoznak, beszélgetnek, szemlélődnek, körülöttük a táj is zenél.

Mögöttük az Alpok sötét árnyéka az egyiptomi Beátának, az özvegynek emlékét őrzi. A Rhône hullámainak zúgása a francia Lactának, a menyasszonynak vágyait, szerelmét, kétségeit jelképezi. Őket kérdi:

„Akit én szeretek, vajon holnap visszatér-e hozzám? Hiszen minden mulandó, kivéve ez az egyetlen óra a tavasz és nyár között.”

Fausta Beátát, az özvegyet kéri, hogy komoly, megnyerő hangján magyarázza el annak az órának a boldogságát, amikor hiányzik az, akit szívünk szeret. Beáta a Rózsák énekében válaszol: „Kérded, mi a boldogság. Mi a rózsza? Mihelyt az ujjaink közé fogtuk, szirmokra hull szét, elenyészik. Nem a rózsza, hanem egy pillanatra beszippantott illata, a teljes Teremtésé, amit Isten nyarában alkotott. A tökéletes szó, amelyben végül egy pillanatban a magasztos órában minden megszületett. Ó, paradicsom a sötétségben! Mily törekeny és lebegő az év közepén az örökkévalóság pillanata, de mi egyre hívtunk, nem születünk hiába, aki létrehozott, létezik.”

A szólamvezető most a francia menyasszony, Lacta, aki „a Rhône énekében” a zabolátlan, sodró erejű folyóról énekel, amely a rózsaként szétnyíló hegyes vidék vizeit magához vonzza. Jegyesére gondol, aki – mint a Rhône sodrása – kiszakítja őt leányálmának elvarázsolt kertjéből. „Mások dicsérik csak a rózsát, én a férfit dicsérem, az elsőt, a lelkesítőt, aki magától Istentől eredt, és egyedül hozzá tartozik, az erős férfit, aki a beköszöntő pillanatot várja, hogy szerelme asszonnyá nemesedjen karjai közt.

A szóló énekében a nő egyetlen, tiszta szerelmét, kétségeit mondja el. „Csak Isten tehette, hogy együtt legyen egy pohárban a nap heve, a rózsza színe és a szomjat oltó víz. Így várja, hogy asszony lehessen a hűséges férfi szívében. De mi lesz, ha a férfi nem akarja a kelyhet, nincs szüksége az asszonnyra, aki csak az ő számára lehet a bor kely-

he? Ilyen kétségek között adja át a szót Faustának. Fausta, a lengyel nő, hazájából száműzve, férjétől elszakítva dalolja panaszait a Szétosztott nép és A belső szoba című énekekben.

„Száműzöttnek kell lenni, hogy megtudjuk, mi a haza. Egyedül mi tudjuk, mit szenvedtünk Kelet és Nyugat között Európa közepében.” Belső csendjében – szívében és álmában – érzi, hogy társa – akit kötelessége távol tart tőle – nem tud meglenni nélküle. „Most elmondom, és ha felnyitom szemem, egy napon újra találkozunk, és az aratásra váró búzatáblákat látom magam körül. Mindazokat, akiket az erőszak szétválaszt, a szeretet egyesít, mint a szél, amely végigszalad a nagy búzamezőn.

Végül Beáta, az egyiptomi özvegy dalol újra az Illatok és az Árny című énekeiben. „Íme, csakhamar előtűnik a nap, a földi lélek elszabadul, és feléje illatozik minden, amit a kegyelem megvilágított, amit az ég harmata áthatott, Isten felé szálló illatként lebeg.”

Csendre int, mert a szónak el kell múlnia, a hangnak el kell halnia, hogy az értelem megmaradjon: „Meg kellett halnia annak, akit szerettem, hogy szerelmünkön többé ne uralkodjék a halál, s hogy lelkét lelkem belelegezhesse.” Haldokló férje utolsó szavaival búcsúzik: „Mit számít a nappal? Oltsd el gyorsan a fényt, amelyben csak az arcod láthatom!”

A mű szereplői élethelyzetükben különböznek, de egyben azonosak: Értékesek, tudják és üzenik, nem születtek hiába, keresnünk kell a lényünkben élő vágyat, a teljességet.

Az egész művet jellemzi a képek ragyogó színe, a párbeszédű néha balladás, visszafogott tömörsége, máskor az elhallgatás ünnepélyes csendje, aztán az érzelmek szenvedélyes szárnyalása, s ritmusának magával ragadó zenéje. Mindez hozzásegíti az olvasót, hogy megértse a kegyelmi pillanatok csendjében az Örök Boldogság felénk áradó illatát. Ez Claudel kantátájának üzenete, az örök Titok kulcsa.

Ökumenikus imahét

**Urunk, add, hogy legyünk egy! Egy az imádságban, egy az igazságosságért folytatott küzdelmünkben, egy a szeretetben, egy a legkisebbekért való szolgálatban, egy az utánad való vágyakozásban.
Urunk, tebenned lehessünk egy. Ámen.**

Isten azt kívánja, hogy egymással békében éljünk. A béke nem csak a háború és konfliktus hiánya. Egy olyan közösségből, amely részesedik a békességben, és megtestesíti azt a békét, amit csak Isten adhat.

A farkassal lakó bárány és a párduccal tanyázó gödölye izajási látomása elénk vetíti azt a jövőt, amit Isten tervez számunkra. Habár ilyen békeségre mi magunk képtelenek vagyunk, arra hívatunk, hogy Isten eszközeiként legyünk békítő munkájának kézművesei. A békesség, akárcsak az egység, ajándék és hivatás is.

Jézus kérése a tanítványokhoz nem parancsként vagy követelésként hangzott el, hanem az Atyához intézett imádságként azon az éjszakán, mielőtt Jézust megölték – „Atyám, mindnyájan legyenek egy!”

Szive és küldetésstudata mélyéről fakadó imádság ez, amellyel a tanítványokat készíti mindarra, ami következik.

Amikor az elmúlt száz év keresztényeinek imáira, álmaira és kezdeményezéseire gondolva a keresztény egységért tartott imanyolcad 100. születésnapját ünnepeljük, helyénvaló, hogy számba vegyük, meddig jutottunk ezen a Lélek által vezérelt zárandoklaton. Időszerű, hogy hálát adjunk az egységért való imádságaink számos gyümölcséért.

Azért, hogy ellenségeskedő és egymást meg nem értő keresztény közösségek ma barátsággal és tisztelettel viszonyulnak egymáshoz. Együtt imádkozó keresztények gyakran közösen tesznek bizonyosságot az evangéliumról, és szolgálják a rászorulókat. Párbeszédük sorával építgetjük a meg-

értés hídjait, és így közelebb kerültünk egymáshoz néhány eddig áthághatatlan akadálnak tűnő teológiai kérdések terén.

Ugyanakkor tudjuk, hogy az ünneplés alkalom bűnvallásra is. Ellen-téteink továbbra is Jézus egységért elhangzó imájának ítélete alatt állnak. Pál apostol továbbra is figyelmeztet: éljetez egymással békességben!

A nyolc nap

Az ideji imahét anyaga a nyolc nap elmélkedését arra a véleményre építette, hogy a keresztény egységért mondott imádság, a spirituális ökumenizmus, az egységkeresés minden más szempontjából alapvető a keresztények között. A elmélkedések mindegyike az imádság más és más szempontjára hívta fel a figyelmet, és kapcsolatban volt egy-egy páli felszólítással, amelyekkel a tesszaloniki keresztény közösséget szólítja meg. Az első elmélkedés úgy mutatta be az egységet, mint ami ajándék és feladat az egyház számára, és azon tűnődött, hogy mit jelent „szüntelenül” könyörögni az egységért. A második nap Istenben való bizalomra buzdította a keresztényeket, és hálaadásra indított, amint az egységért dolgozunk és imádkozunk. Tekintetbe vette, hogy a Szentlélek az, aki ökumenikus zárandoklatunkat irányítja. Szívünk folyamatos megtérésének szükségessége – egyénként és egyházként egyaránt – állt a harmadik elmélkedés középpontjában.

ban. A negyedik nap felhívása Krisztus-központú imádságra buzdította a keresztényeket: „Állandóan imádkozatok az igazságosságért”. Ez arra indít minket, hogy az igazságtalanságra és a szenvedő emberiség szükségére adott válaszokban együtt munkálkodjunk. A türelem és állhatatosság a keresztény életben kéz a kézben járnak.

Az ötödik nap arra hívott, hogy miközben a Krisztus által óhajtott egységre törekszünk, imádságos figyelemmel kísérjük testvéreinknek az ökumenéhez való hozzáállását. A hatodik nap elmélkedése arra bátorított, hogy imádkozzunk, hogy Isten kezében készséges eszközök lehessünk a békéltetés munkájában. A hetedik nap arra emlékeztetett, hogy amint megtanultunk együtt reagálni mások nyomorúságára, úgy azt is megtanulhatjuk, hogyan járhatunk együtt imádságban. Tanuljuk meg értékelni, hogy szükségben lévő keresztény testvéreink milyen sokféleképpen fordulnak Istenhez. Az utolsó elmélkedés a nyolcadik napon számba vette, hol is tartunk a Lélek által vezette úton az egység felé. Arra hívott minket és egyházainkat, hogy teljes életünkkel, újból kötelezzük el magunkat az egységért és a békességért való imádságban és törekvésben. Ez számunkra Isten akarata.

Templomunkban az imahét negyedik napján Niederhoffer Zoltán református lelkész hirdetett ígét. Az imárárt dr. Márfi Gyula érsek atya, dr. Mosolygó Péter görög katolikus, Isó Zoltán evangélikus és Niederhoffer Zoltánné református lelkész is megtisztelte jelenlétével.

Foto: Selyem Zoltán

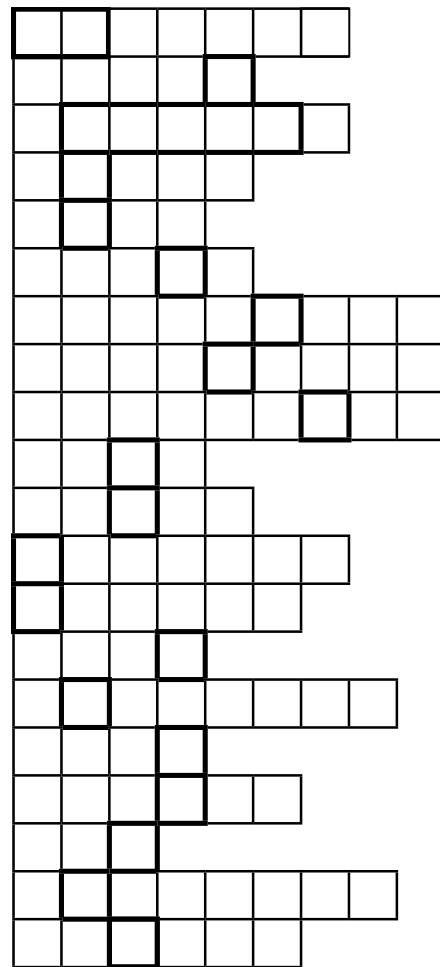
Boldog, aki olvassa

A 2008-as esztendőt hazánkban a BIBLIA ÉVE-ként ünnepeljük. A Szentírás a gondviselő Isten felbecsülhetetlen értékű ajándéka számunkra. Ezért a Biblia Éve a hálaadás ideje Istennek ezért a csodálatos ajándékáért. A Biblia Éve ugyanakkor Isten népének családi ünnepe is, egyben tanúságtétel, mert megvalljuk egymás és a világ előtt, hogy milyen sokat jelent számunkra a Szentírás. Végül pedig: a Biblia Éve a keresztény egység szolgálata, hiszen a Biblia a többi keresztény egyház számára is nagy kincs, így méltó, hogy ünnepünk, hálaadásunk és tanúságtételünk velük közös legyen.

Mai rejtvényünkben Jézusnak a sátán elleni elutasító válaszát fejtheted meg. A kísértéssel szemben nekünk is csak elutasító válaszuk lehet! (A vastagon keretezett mezők betűit kell összeolvasnod.)

1. Ennyi napon keresztül böjtölt Jézus;
2. „A ... a pusztába vitte Jézust”;
3. „Odalépett hozzá a ... és így szólt.”;
4. „Ha ... Fia vagy, mondd, hogy”;
5. „Ezt mind neked ..., ha leborulva imádsz!”;
6. „Ekkor ... azt mondta neki.”;
7. „Írva van: Nemcsak ... él az ember.”;
8. „és íme, ... jöttek és szolgáltak neki.”;
9. „Uradat, ... imádd, és ... neki szolgálj!”;
10. „Erre ott hagyta őt a ..., ”;
11. „Én vagyok az út, az ..., és az élet.”;
12. A nagyböjt első napja: hamvazó...;
13. Mit nem szabad enni nagyböjt péntekjein?;
14. „Mondd, hogy ezek a kövek változzanak ...!”;
15. Hol telepített az Úristen kertet? (Teremtés);
16. Milyen levélből készített kötenyt az első emberpár?;
17. „hogy kőbe ne ... lábadat.”;
18. Isteni alkotás;
19. Apostol, aki Júdás helyett választottak meg.

A megfejtéseket a sekrestyébe kérjük behozni.

Játszóház a Szilágyiban ovismise után

Már a múlt évi ovismiséket követő játszóházakban is láttuk, hogyan fejlődnek hétről hétre gyermekeink. Közben egymástól is sokat tanultunk, mi, szülők is. Szeretettel, nyugodt légkörben, egyszerű, de nagyszerű játékkal és tanulással telt az idő. Köszönjük a leckét, Szilágyi!

(RaG)

Minden hónap 2. szombatján a 17.00-kor kezdődő ovismisést követően **játszóházba hívjuk a gyerekeket.**

A foglalkozást szilágyis tanító nénik tartják.

Helyszín: A Szilágyi-iskola kis épülete

5. találkozás: 2008. február 9.

A foglalkozás témája: téli mesék, versek.

Kitekintő

Belterületi utak és városrehabilitáció uniós forrásokból

Pál Béla, a Közép-Dunántúli Regionális Fejlesztési Tanács elnöke, valamint Lasztovicza Jenő, a megyei közgyűlés elnöke közös sajtótájékoztatót számolt be a legújabb uniós pályázatok által nyújtott lehetőségekről.

A belterületi utak támogatására összesen 1,7 milliárd forint áll rendelkezésre, melyből 18 pályázatot támogatnak. Veszprém megyébe ebből összesen 642 millió forint jut – fogalmazott Pál Béla. A városok fejlesztésére, rehabilitációjára szánt összeg 10 milliárd forint a Közép-Dunántúli régióban, ebből 4 milliárd áll majd rendelkezésre a megyei jogú városokban, amelyből 2007–2008 folyamán megindulhatnak a településfejlesztési beruházások. A fennmaradó 6 milliárd a kisebb településeket gazdagítja.

Lasztovicza Jenő, a megyei közgyűlés elnöke elmondta, az idei 150 milliós keretet növelni szeretnék jövőre, így biztosítva nagyobb mozgásteret a települések önrészenek támogatásához.

Hartmann Ferenc fejlesztési tanácsnok hangsúlyozta, a veszprémi Mártírok útja felújítása, melyre pályázaton 188 millió forintot nyertek, összesen 277 millió forintba kerül majd. Ebből tavaszig kicserélik az aszfaltburkolatot, és térkövel burkolják a járdát és a parkolósávot.

Veszprém Megye Érdemrendje 2007

A Veszprém megyei önkormányzat közgyűlése idén is átadta a Veszprém Megye Érdemrendje kitüntetésekét. Az idei díjazottak: S. dr. Lackovits Emőke, Raffay Béla és dr. Zöld János.

Város-megye egyeztetés

A Veszprémi Petőfi Színház működését húszmillió forinttal, a Csolnoky Ferenc megyei kórház gép- és mű-

szerbeszerzését huszonötmillióval, az Eötvös Károly Megyei Könyvtár működését pedig ötmillió forinttal támogatja a város.

Ebben állapodott meg a Veszprém Megyei Jogú Város Önkormányzata és a Veszprém Megyei Önkormányzat a Város-megye Egyeztető Bizottsága első napirendi pontja keretében a 2008. január 23-i ülésén. A döntés értelmében a város az említett három intézmény működéséhez az eddigi összeggel járul hozzá, csak a támogatás a jövőben keresztfinanszírozás helyett célzottan történik.

A második napirendi pont szerint a jövőben megszűnik a Kabóca Báb-színház társulási formában történő működtetése. Ezt a feladatot a szükséges jogi előkészítés után a továbbiakban a város vállalja magára.

Debreczeni János polgármester kifejtette, hogy amerikai befektetők érdeklődtek a Vérellátó melletti terület iránt, ahol többszintes parkolóházat szándékoznak létrehozni. Ehhez a város a megye együttműködését kérte, amit Lasztovicza Jenő, a megyei közgyűlés elnöke szívesen fogadott.

Az egyházközségi képviselő-testületi választás eredménye

Egyházközségünkben 2007. december 30. és 2008. január 13. között lezajlott a képviselő-testületi választás. Mintegy 360 lapot vittek el a hívek, amelyből a megjelölt határidőig 282 érkezett vissza, ebből 13 volt érvénytelen (15-nél több jelöltet jelöltek meg a szavazólapon), 269 érvényes (15 vagy annál kevesebb jelölt bejelölésével).

A szavazatok összesámlálása után a következő eredmény alakult ki:

Név	Szavazat
1. Demény Anna	266
2. Rostetterné Nagy Rita	250
3. Almásy András	246
4. Lakó János	243
5. Stampf Margit	237
6. dr. Sindler György	234
7. Stumpfhauser József	230
8. Haraszi Annamária	209
9. dr. Timár Lajos	208
10. dr. Rác Gabriella	202
11. Schall Jánosné	195
12. Balogh Erika	190
13. Csermely András	187
14. Varju István	186
15. Vasi István	182
16. Steinbach János	176
17. Nagy Árpádné Hargittai Teréz	168
18. Müller Balázs	128
19. dr. Szalainé Tóth Tünde	113

Az új képviselő-testületnek az első 15 helyen szereplők lesznek a megválasztott tagjai. A Magyarországi egyházközségi képviselő-testületek szabályzata 4.4. pontja értelmében hivatalból tagja még a testületnek Tóth Gyula plébános, Kreschka Károly megbízott kántor, valamint ugyancsak a 4.4. pont értelmében a plébános megítélése szerint Hanis Ferenc, Steinbach János és a CJ-nővérek egy képviselője, Ticz Zsuzsanna nővér.

Az érsek atya – felterjesztésünkre – a fenti személyeket az új képviselő-testület rendes tagjainak január 18-án 5 évre kinevezte. Az új képviselő-testület 2008. február 3-án, vasárnap a délelőtt 11 órai, az érsek atya által celebrált szentmisén teszi le ígéretét, hogy mindig és mindenben az Egyház apostoli célját és az egyházközség jogos érdekeit fogják képviselni.

Az új képviselő-testület munkájában állandó jelleggel részt vesz még Pető Józsefné, akinek a részvételét irodai és plébániai tevékenysége miatt fontosnak tartom, valamint tiszteletbeli tagként a képviselő-testület korábbi tagjai, akiknek a rendes tagsága – a szabályzat értelmében – betöltött 70. életévük miatt megszűnt.

Tóth Gyula plébános

A rendhez igazodva

Sokat és gyakran vitatkoznak mostanában arról, hogy az üzletek legyenek-e nyitva vasárnap, vagy sem. Hosszú idő óta megszoktuk már, hogy bármikor elszaladhatunk a legközelebbi boltba megvenni a kiló kenyeret vagy a liter tejet, amit előző nap elfelejtettünk. Sőt, vannak már éjjel is nyitva tartó üzletek szép számmal. A téma meglehetősen megosztja az embereket. Van, aki el sem tudja képzelni, hogy ne akkor vásároljon, amikor neki tetszik, de ami ennél is rosszabb, vannak, főleg a fiatalok, akik kimondottan azt tartják a hét csúcspontjának, amikor a gyerekekkel együtt „kiruccannak” valamelyik városi nagy bevásárlóközpontba, s ott bámészkodnak, tologatják a behemót bevásárlókocsit, közben a gyerek sivalkodik vagy pakol a polcra, s a szülő persze nem ellenkezik – mármint ha elég vastag a pénztárcája – mert rettenően „égő” egy folyton óbégató gyerekkel órák hosszat sétálgatni. Szánalmas látni ezeket a fiatal családokat, akik nem a szabadban vagy valamilyen értelmes foglalatossággal mútatják az időt, hanem egymás sarkára tolva az iromba kocsit menetelnek az üzletben körbe-körbe. S hogy miért ekkorák a kocsik? Biztosan nem csak azért, hogy a kisgyerekek is elférjenek benne. Rafinált pszichológiai oka van ennek, miként az árak és polcok elhelyezésének is. Nem véletlen, hogy a kenyerespolc a bejáratától a legtávolabb van. Addig ugyanis hetvenhétféle holmi között elmenve óhatatlan, hogy ezt-azt le ne emeljen az ember a polcra, mondván, erre is szükség van, meg amaz is hogy megéri. Ilyenformán teljesen érthető a kocsik nagysága, hiszen szinte észrevétlenül telik meg. Gyengébb akaratúval rendelkező egyének tehát esélye sincs, hogy az eredetileg tervezett fél kiló kenyérral jöjjen ki az üzletből.

Eszembe jutnak a mostanában sajnos egyre csökkenő létszámban létező barátságos kis boltok, ahol köszönnek a vásárlónak, ahol kérdezni is lehet, félreteszik a friss kenyeret, s fél-

be vágják a szalámit. A hiper- és szupermarketekben nincs kitől kérdezni, eladóval ritkán találkozni, a legtöbb dolog előre csomagolt, és minden ki van írva, ennek ellenére az ember elveszítettként bolyong a tömegben, szinte kábultan a nyüzsgéstől. Az eladók fáradtak, elnyűttek és unottak, miért is ne lennének azok? Késő estig, kis pénzért szakadatlan dolgozni meglehetősen demoralizáló – megjegyzem, nagy pénzért is.

Emlékszem azokra az időkre, amikor szombaton is dolgoztunk délig, és vasárnap nem voltak nyitva az üzletek. Akkor is megoldottuk az életünket, senki nem pusztult éhen egy két-három napos ünnep következményeként, pedig akkoriban nem sok családnál volt hűtőszekrény meg fagyasztóláda, volt viszont előrelátás, jó szervezés meg rend a fejekben. A régi, igazi kereskedőnek, ahol a fiú is az apja nyomdokaiba lépett, meg sem fordult a fejében, hogy hétvégén is nyitva lehetne tartani. Nem mintha az a kis bevétel ne számított volna egy családi vállalkozásnál, de voltak fontosabb szempontok is. Azok az emberek még egy olyan rendszerben nevelődtek, ahol fontos volt a hit meg az erkölcs, s ahol persze fontos volt a pénz, de a becsület még annál is fontosabb volt. Ők voltak a mi nagyszüleink, s az idősebbek szülei, akik a Kádár-rendszer s a kommunista diktatúra alatt is csendesen tették a dolgukat, nevelték gyerekeiket, unokáikat a maguk értékrendje szerint, s az akkor felnövekvő generáció bár ateista, érték nélküli, ördögi világban élte napjait, az otthonról hozott értékek tartást adtak nekik. E generáció lassacskán kihalt, s mint látható, a gonosz – bár uralma nem végleges – hatása sokkal hosszabb ideig tart, mint számítottunk rá. Rossz irányba haladunk, pedig manapság szabadon mehetnénk a másik irányba is.

A Teremtő az idők kezdetén hat dolgozó nap után pihenni tért, s meglege- detten nézte keze munkáját. Ez van

leírva a Teremtés könyvében. A világ kezdete óta ez a ritmus az élet normális rendje. Értelmes, fennmaradni szándékozó társadalmakban ez így van rendjén. Ha ez a rend összezavarodik, akkor baj van. Az embernek csak le kell képeznie a teremtés rendjét és ritmusát. Egy dolgozó, fárasztó hét után pihenni, lazítani kell, s gyönyörködni az elvégzett munkában. Még az áruházi eladónak is. És itt kanyarodnék vissza az üzletek hétféle nyitva tartásának kérdéséhez, amit nagyon egyszerű lenne megoldani, csak a Teremtés rendjét kellene követni. Persze ha tudomást vennének egyesek a Teremtőtől, és a fejükben rend volna.

-ehm-

Humorsarok

- Anyu, hallottad, hogy beteg a Jó Isten?
- Honnan tudod, fiacskám?
- Hát, onnan, hogy a pap bácsi kihirdette a mise végén, hogy az orvosunkat, a Kovács doktorurat, a Jó Isten váratlanul magához szólította.

- Pistike, szoktatok otthon imádkozni evés előtt?
- Nem tanár néni kérem, az én édesanyám jól tud főzni.

Egy vallásos embert egy oroszán meg akarja enni. Bekergeti egy templomba. Azt mondja az ember:

- Uram, add, hogy ez az oroszán vallásos legyen.
- Erre megszólal az oroszán:
- Édes Jézus, légy vendégünk...

Egy család új hűtőszekrényt vett. A régit kitétték a ház elé, és ráírták: „Akinek kell, elviheti.”

A kislejtezett hűtő még három nap múlva is ott állt, senki rá sem nézett. A házigazda gondolt egyet, és kicserélte rajta a feliratot: „Eladó 10.000 Ft-ért.” Még aznap éjjel ellopták.

Hírek és események

Az imaapostolság szándékai február-ra:

Általános: Hogy az értelmi fogyatékos embereket ne taszítsuk el, hanem tiszteljük, és szeretettel segítsük abban, hogy fizikai és társadalmi állapotuknak megfelelően, méltón élhessenek. **Missziós:** Hogy a megszentelt élet intézményei, melyek a missziós országokban oly szépen virágoznak, újra felfedezzék missziós hivatásukat, és az evangéliumi tanácsok radikális megtartásával, nagylelkűen tanúsítsák és hirdessék Krisztust a világ végső határáig.

Ebben az évben **február 6-ra esik hamvazószombat**, a nagyböjt kezdete. Ne feledkezzünk meg arról, hogy ezen a napon szigorú böjt van! A következő vasárnapon, február 10-én minden szentmise végén hamvazást tartunk.

A nagyböjt kezdete kapcsán idézzük fel egyházunk **böjti fegyelmét!** Minden pénteken Jézus szenvedésére és halálára emlékezve bűnbánati napot tartunk valamilyen bűnbánati cselekedet végzésével, elsősorban hústiltalommal vagy más önmegtagadással, jó cselekedettel vagy több imádsággal Jézus szenvedésére emlékezve (pl. keresztút, fájdalmas rózsafüzér). Nagyböjt péntekjein 14 éves kortól továbbra is kötelező a hústiltalom. Hústiltalom alól felmentést kaphatnak a betegek és azok, akik nem a saját asztaluknál étkeznek, de ilyen esetben más bűnbánati cselekményt kell végezniük. Hamvazószombán és nagypénteken pedig szigorú böjt van, ami azt jelenti, hogy a hústiltalom mellett a felnőttek (18–60 éves korig) legfeljebb háromszor ehetnek, és csak egyszer lakhatnak jól.

Nagyböjt péntekjein este 6 órakor közös keresztúti imádságot végzünk a templomban.

Február 10-én a **képviselő-testületi gyűlés** délután 3-kor lesz.

Február 11., a Szűzanya lourdes-i megjelenésének az emléknapja, a **betegek napja**. Templomunkban a következő vasárnapon, **február 17-én** a délelőtt 11 órai szentmisén szolgáltatjuk ki a **betegek kenetét** azon testvéreinknek, akik idős koruk vagy betegségük miatt veszélyben vannak, és kéri a szentséget. Ennek a feltétele a szentgyónás, ill. a megszentelő kegyelem állapota és a szentmisében a szentáldozás. Akik kéri a betegek kenetét, azok előzetesen jelentkezzenek a plébánián (a 327-609-es telefonon is lehet) vagy a sekrestyében.

Február 14. **Szent Cirill** szerzetes és **Szent Metód püspök** ünnepe, akiket Európa társvédőszenntjeiként tisztelünk.

Február 17-én délután 3 órakor lesz a **siketek** februári közös **liturgiája**.

Február 22. **Szent Péter** apostol székfoglalásának az ünnepe.

Február 24-én lesz országos gyűjtés a **katolikus iskolák** javára.

Miserend

Hétfőtől szombatig: 7 órakor

Szerda: 18 órakor is

Elsőpéntek: 18 órakor is

Szombat: 17 órakor (ovismise)
18 órakor

Vasár- és ünnepnap: 9, 11, 18 órakor

A hónapok második vasárnapján,
9 órakor gitáros szentmise lesz.

Készüljünk a szentmisére!

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
febr. 10.	Ter 2,7-9; 3,1-7a	Róm 5,12-19	Mt 4,1-11
febr. 17.	Ter 12,1-4a	2Tim 1,8b-10	Mt 17,1-9
febr. 24.	Kív 17,3-7	Róm 5,1-2.5-8	Jn 4,5-42
márc. 2.	1Sám 16,1b.6-7.10-13a	Ef 5,8-14	Jn 9,1-41

„Tetőtéri esték”

Tihanyban

február 22-én 17 órakor

„A Lipót-mező kálváriája”

címmel

Prof. Dr. Nagy Zoltán

tart előadást.

Lelkiségi foglalkozások

Hétfő: 18 órakor felnőttkatekézis a plébánián

Szerda: 17 órakor ministránsfoglalkozás a templomi hittanteremben

18.30 órakor bibliaóra a közösségi házban

Csütörtök: 18 órakor szentségimádás

Péntek: 19 órakor ifjúsági hittan a közösségi házban

Szombat: 18 órakor kóruspróba a templomi hittanteremben

Imádkozzunk értük...!

...mert az örök hazába költöztek:

Horváth Károlyné Jónás Julianna (59 éves) január 1-jén, Rózsa Istvánné Hock Mária (80 éves) január 4-én, Zalavári János Oszkár (58 éves) január 10-én, Almási Gyuláné Pospéck Margit (90 éves) január 13-án, Major Lajosné Tóth Erzsébet (87 éves) január 16-án, Orsolya Györgyné Takács Ildikó Erika (51 éves) január 17-én, Juhász Kálmán (72 éves) január 26-án.

Regina Krónika

A Regina Mundi Plébánia ingyenes lapja
Megjelenik 650 példányban

KÖH nyilvántartási szám: 163/0179/2007.

A kiadó neve: Regina Mundi Plébánia

Vezetője: Tóth Gyula plébános

A szerkesztőség címe:

8200 Veszprém, Dózsa György út 9.

Telefon: 88/327-609

A szerkesztőség vezetője: Demény Anna

Szerkesztők: Lakóné Adonyi Krisztina,

Kreschka Miklós, Selyem Zoltán

Lapzártá: minden hónap 20-án